

DZIEŃ ZWIĄZKU HARCERSTWA ADWENTYSTYCZNEGO

4. kwartał • Zbiórka darów 7 października • Projekt Zarządu Kościoła w RP

Idź z Jezusem

W nadchodzącym roku harcerskim kierujemy nasze siły na działania społeczne, projekty charytatywne i służbę w lokalnych społecznościach. Naszą działalnością kształtujemy wśród młodzieży umiejętności przywódcze i gotowość do służby w Kościele. Dokonujemy tego poprzez drużyny oraz różne przedsięwzięcia (konkursy biblijne, zjazdy, obozy i tym podobne). Kontynuujemy wspieranie i wzmacnianie więzi w rodzinach poprzez obozy rodzinne i szkolenia dla rodziców. W tym roku harcerskim chcemy szczególną uwagę poświęcić grupie wiekowej od dziecięciu do piętnastu lat, wspierając lokalne drużyny w projektach aktywizujących dzieci i młodzież w tym wieku. Wszystkie nasze projekty chcemy realizować z waszym udziałem i Bożym wsparciem. Zebrane dary zostaną przeznaczone na realizację wskazanych powyżej celów oraz wsparcie ciekawych projektów lokalnych drużyn Związku Harcerstwa Adwentystycznego.

Jak złożyć dary?

1. Dary zostaną zebrane podczas nabożeństwa sobotniego w osobnej kolekcje lub w przeznaczonych na ten cel kopertach.
2. Dar na projekt można również przekazać bezpośrednio na konto Zarządu Kościoła: **84 1750 0012 0000 0000 3024 9496**, z dopiskiem: **Dar dla harcerstwa**.
3. **Uwaga:** zmiana KRS! We współpracy z Fundacją Pomocy Dzieciom Pocięcha mamy możliwość oddania 1,5% swojego podatku na wsparcie naszego harcerstwa. Numer KRS: 0000 426 589, cel szczegółowy: 2023 z sercem dla harcerstwa.

DZIEŃ ZWIĄZKU HARCERSTWA ADWENTYSTYCZNEGO PATHFINDER

Lekcja I — 7 października

BOŻA MISJA WŚRÓD NAS (CZ. I)

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 30 września

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Rdz 3,9-15; 28,15; Wj 29,43.45; Mt 1,18-23; J 1,14-18; 3,16; 14,1-3.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Lecz Pan Bóg zawołał na Adama i rzekł do niego: Gdzie jesteś?” (Rdz 3,9).

Misja ma swoje źródło i cel wyłącznie w Bogu. Jego misja nie rozpoczęła się od powołania Abrahama (zob. Rdz 12,1-4) ani od wyjścia Izraelitów z Egiptu (zob. Wj 12,31-42). Nie zaczęła się nawet od przyjścia Jezusa Chrystusa na ziemię (zob. Mt 1,18-25) ani od podróży misyjnych apostoła Pawła (zob. Dz 13,4-14,26). Ta misja zaczęła się od samego Boga, gdy powołał On do istnienia wszechświat, a potem stworzył ludzkość (zob. Rdz 1,26-27).

W *Piśmie Świętym* widzimy Boga, który działa planowo, realizując swoje pragnienie dzielenia istnienia ze swoimi dziećmi. Na początku nawiązał On łączność z Adamem i Ewą. Mimo pojawienia się grzechu kontynuował swoją misję, a jej celem było przywrócenie więzi między Nim a ludzkością. Ostatecznie Boża misja zostanie wypełniona (zob. 21. i 22. rozdział *Apokalipsy Jana*), a to powinno nas motywować do działania w celu ogłoszenia wiecznej ewangelii całej ludzkości (zob. Ap 14,6-7).

Tak więc podstawą wszelkich działań misyjnych muszą być więź ze Stwórcą oraz właściwe zrozumienie Jego misyjnej natury i Jego misyjnego charakteru. Jednak zanim zrozumiemy Bożą misję, musimy lepiej zrozumieć Boga misji.

Bóg stworzył nas na swój obraz i swoje podobieństwo. Dał nam doskonały świat. Jego pragnieniem było to, byśmy żyli w doskonałej więzi z Nim opartej na Jego najcenniejszym przymiocie — miłości. Jednak aby miłość była prawdziwa, Bóg dał nam także inny cenny dar — wolność wyboru sposobu postępowania. Oczywiście Bóg udzielił Adamowi i Ewie wyraźnych pouczeń, ostrzegając ich przed śmiertelnym niebezpieczeństwem nieposłuszeństwa (zob. Rdz 2,16-17). Szatan, posługując się zwiedzeniem, przekonał Ewę, by zjadła zakazany owoc z drzewa poznania dobra i zła. Wmówił jej, że może to zrobić bez żadnych negatywnych skutków. Obiecał, że nie tylko nie poniosą oni żadnych konsekwencji, ale będą „jak Bóg, znający dobro i zło” (Rdz 3,5). Niestety, Ewa zjadła owoc i namówiła do tego samego Adama. W ten sposób doskonały świat został skażony grzechem.

To tragiczne wydarzenie zmieniło pierwotny Boży plan i cel dla nowo stworzonej planety Ziemi. Misja zbawienia zaplanowana „przed założeniem świata” (Ef 1,4) została rozpoczęta.

Przeczytaj Rdz 3,9-15. Jak brzmiały pierwsze słowa Boga skierowane do Adama i Ewy po ich upadku? Dlaczego mają one istotne znaczenie teologiczne także dzisiaj?

Oczywiście Bóg dobrze wiedział, gdzie znajdują się Adam i Ewa. Będąc przejęci lękiem, Adam i Ewa musieli zrozumieć, co się stało. Czekala ich gorzka konfrontacja z potwornymi skutkami ich grzechu. Mieli także otrzymać zapewnienie, iż ich wróg zostanie ostatecznie pokonany. Tak więc Bóg zaczął przedstawiać im swoją misję — plan odkupienia (zob. Rdz 3,14-15) — jedyną nadzieję na pojednanie świata z Nim (zob. 2 Kor 5,19).

Jednak musimy zwrócić baczną uwagę na fakt, że zanim Bóg skonfrontował upadłych ludzi z rzeczywistością i przedstawił im obietnicę pojednania, przybył do nich i poszukiwał ich. Wbrew pozornie beznadziejnej sytuacji Bóg, kierując pytanie do Adama, w gruncie rzeczy odniósł się do dwóch kwestii — naszego upadłego stanu i swojej misyjnej natury. My jesteśmy zgubieni i rozpaczliwie potrzebujemy zbawienia. Natomiast Bóg jest Tym, który nas znajduje oraz jest zdecydowany nas zbawić i odnowić więź z nami.

**Na przestrzeni dziejów Bóg kieruje do każdego człowieka pytanie:
— Gdzie jesteś?**

Co to pytanie oznacza dla ciebie osobiście i jak odpowiadasz na nie Bogu?

Przeczytaj Rdz 17,7; 26,3; 28,15. Co było głównym przedmiotem Bożej obietnicy danej Abrahamowi i jego potomkom w tych wersetach?

W starotestamentowej relacji Bóg działa zgodnie ze swoją misyjną naturą, realizując swoje zamierzenia. Na przykład po potopie budowniczo wieży Babel postanowili zebrać się na jednym miejscu i zbudować miasto oraz wieżę sięgającą nieba. Bóg interweniował i pomieszał ich języki, aby rozproszyć ich po świecie (zob. Rdz 11,1-9). Następnie Bóg realizował swoją misję, powołując Abrahama (nazwanego później Abrahamem) jako przekaziciela Jego błogosławieństw dla całej ludzkości (zob. Rdz 12,1-3). Boże obietnice dla Abrahama i jego potomków są liczne, ale jedna wyróżnia się spośród wszystkich. Kilka razy bowiem Bóg oświadczył:

— „Będę Bogiem ich” (Rdz 17,8).

— „Ja będę z tobą” (Rdz 26,3).

— „Jam jest z tobą” (Rdz 28,15).

Jeden z potomków Abrahama, Józef, trafił do Egiptu i stał się narzędziem ratunku dla rodu swego ojca, Jakuba. *Biblia* upewnia nas, że na każdym etapie życia Józefa — także w trudnych okresach — *Pan był z nim* (zob. Rdz 39,2.21.23). Wiele pokoleń później, wypełniając swoją misję, Bóg posłał Mojżesza do faraona, by wyzwolić swój lud z niewoli egipskiej. Wysyłając tam Mojżesza z misją, Bóg zapewnił go:

— „Będę z tobą” (Wj 3,12).

Przez wieki Jahwe raz po raz potwierdzał pragnienie więzi ze swoim ludem.

Przeczytaj Wj 29,43.45. Jaka była jedna z głównych funkcji starotestamentowej świątyni?

Bóg postanowił w inny sposób zaznaczyć swoją obecność wśród swoich dzieci. Powiedział Mojżeszowi, że pragnie zamieszkać wśród Izraelitów w przybytku. W ten sposób ustanowiony został bardzo precyzyjny i celowy system świątynny wskazujący na ostateczny wyraz Bożej misji — Jezusa Chrystusa. „System ofiarniczy i izraelskie kapłaństwo zostały ustanowione jako symbole śmierci i dzieła pośrednictwa Chrystusa. Wszystkie te ceremonie miały znaczenie i wagę wyłącznie w powiązaniu z Chrystusem”².

W jaki sposób doświadczasz obecności Boga w swoim życiu?

² Ellen G. White, w: *The Advent Review and Herald of the Sabbath*, 17.12.1872.

Stary Testament przedstawia, w jaki sposób Stwórca zaczął wdrażać swój plan przy pomocy ludzi, którzy mieli reprezentować Jego naturę i zamierzenia wobec świata. Wszystkie działania Boga były prowadzone stosownie do Jego misyjnej strategii. Przez proroka Izajasza Bóg powiedział:

— „Jestem Bogiem i nie ma takiego jak Ja. Ja od początku zwiastowałem to, co będzie (...). Ja wypowiadam swój zamysł, i spełnia się on, i dokonuję wszystkiego, czego chcę” (Iz 46,9-10).

Jednak w *Nowym Testamencie* Boże pragnienie więzi z ludzkością znajduje nowy wymiar. Przez ucieleśnienie Chrystusa to, co od czasu Edenu było jedynie obietnicą (zob. Rdz 3,15), stało się teraz rzeczywistością.

Przeczytaj w Mt 1,18-23 zapowiedź narodzin Jezusa. Co ważnego mówi nam ona o Bogu?

„Immanuel (...): Bóg z nami” (Mt 1,23). Bóg już wcześniej zamieszkał pośród swego ludu w świątyni, ale teraz zamieszkał z ludzkością w fizycznej osobie jako Jezus z Nazaretu. Wraz z narodzinami Jezusa Bóg w namacalny sposób wyraził swoje odwieczne pragnienie więzi z nami oraz swoją misyjną naturę. Syn Boży, będąc w pełni Bogiem, stał się także w pełni człowiekiem. On też powiedział:

— „Ja jestem droga i prawda, i żywot, nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie” (J 14,6).

Przeczytaj J 1,14-18. Czego ucieleśnienie się Chrystusa uczy o misji Boga wśród ludzkości?

Bóg realizował swoją misję, ale dopiero przez Jezusa Chrystusa osobiście i widzialnie znalazł się wśród swoich dzieci. „Jedyny Syn od Ojca, [Słowo] pełne łaski i prawdy” (J 1,14), wypełnił starotestamentowe proroctwa i zgodnie z Bożym planem stał się jedno z nami jako Bóg-Człowiek. W ten sposób Bóg misji wykonał decydujący krok w realizacji swoich zamierzeń.

Zastanów się, co oznacza dla nas fakt, iż miłość Boga do nas jest tak wielka, iż stał się On jedno z nami, na zawsze biorąc na siebie nasze człowieczeństwo. Jak powinniśmy odpowiadać na tę miłość, zwłaszcza w kontekście naszej misji wobec bliźnich?

Życie i działalność Jezusa są największym objawieniem Boga. W ciągu nieco ponad trzech lat jako Jezus Chrystus Bóg objawił więcej o tym, kim jest i czym jest Jego misja, niż wcześniej we wszystkich pokoleniach wszelkimi innymi metodami. Chrystus jest doskonałym „obrazem Boga niewidzialnego” (Kol 1,15), Tym, w którym „zamieszkała cała pełnia boskości” (Kol 1,19), dokonując przywrócenia „pokoju przez krew krzyża jego” (Kol 1,20). W Chrystusie misyjna natura Boga została ukazana w całej pełni. Jezus powiedział wprost o swojej misji:

— „Przyszedł bowiem Syn Człowieczy, aby szukać i zbawić to, co zginęło” (Łk 19,10).

Przeczytaj uważnie i przemyśl J 3,16. Jak miłość i misja Boga współdziałają ze sobą w tym wersecie?

Gdy zbliżało się ukrzyżowanie Jezusa, to przeznaczenie ludzkości ważyło się na szalach. Wydarzenia ostatniego tygodnia przed ukrzyżowaniem Jezusa połączyły oczekiwania wszystkich minionych wieków i pokoleń z nadzieją na przyszłość. Podczas wieczerzy paschalnej, wskazującej na wyzwolenie z niewoli egipskiej, Jezus, wcielony Bóg, wydał siebie, by wyzwolić nas z niewoli grzechu. Apostoł Paweł napisał, że Bóg „tego, który nie znał grzechu, za nas grzechem uczynił, abyśmy w nim stali się sprawiedliwością Bożą” (2 Kor 5,21).

Przeczytaj Mt 28,18-20. Jaką obietnicę znajdujemy w wielkim ewangelicznym zleceniu? Jaką pewność daje nam ta obietnica, gdy angażujemy się w Bożą misję?

Śmierć Chrystusa była częścią procesu pojednania, ale nie jego zakończeniem. Przez swoje zmartwychwstanie Jezus pokonał śmierć i otrzymał wszelką „moc na niebie i na ziemi” (Mt 28,18). W wyniku tego zlecił wszystkim swoim wyznawcom pozyskiwanie uczniów dla Niego na całym świecie i udzielił im wspaniałej obietnicy:

— „A oto Ja jestem z wami po wszystkie dni aż do skończenia świata” (Mt 28,20).

W jaki sposób obietnica stałej obecności Jezusa spełnia się w twoim życiu, gdy angażujesz się w misję?

Przeczytaj J 14,1-3. W jaki sposób wersety te łączą się z przesłaniem czasu końca zawartym w *Piśmie Świętym*?

Podczas ziemskiej misji Chrystusa jedno z Jego najcenniejszych obietnic dotyczących błogosławionej nadziei odzwierciedlały pragnienie Stwórcy, by mieć więź z nami na zawsze. Jezus powiedział:

— „A jeśli pójdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę znowu i wezmę was do siebie, abyście, gdzie Ja jestem, i wy byli” (J 14,3).

Według apostoła Jana obietnica ta wypełni się niechybnie: „I usłyszałem donośny głos z tronu mówiący:

— Oto przybytek Boga między ludźmi! I będzie mieszkał z nimi, a oni będą ludem Jego, a sam Bóg będzie z nimi” (Ap 21,3).

„Dzieło odkupienia wypełni się w całości. W miejscu, w którym obfitował grzech, w większym stopniu obfitować będzie łaska Boża. Sama ziemia, do której szatan rości sobie prawo, zostanie nie tylko uwolniona spod przemocy, ale i wywyższona. (...) Tu, gdzie Syn Boży przebywał pod postacią ludzką, gdzie Król Chwały żył, cierpiał i umarł, tu, gdzie wszystko zostanie odnowione, świątynia Boga będzie wśród ludzi (...). I tak przez nieskończone wieki, gdy zbawieni przechadzać się będą w światłości Pana, będą uwielbiać Go za niewysłowiony dar, którym jest Immanuel — »Bóg z nami« (Mt 1,23)”³.

Znajdujemy tu najpiękniejszy obraz odkupienia. Bóg misji wreszcie spełni swoje pragnienie wiecznej więzi ze swoimi dziećmi. Jakże niepojętym przywilejem jest uczestniczyć w takiej rzeczywistości!

COTYGODNIOWE WYZWANIA: W tym kwartale skierujemy do ciebie zaproszenie do świadomego zaangażowania się w Bożą misję. Będzie to dla ciebie okazja do przyjrzenia się i do doświadczenia Bożej misji realizowanej w twoim życiu. Poświęć chwilę na zastanowienie się i przygotowanie, by podczas wspólnego studium *Pisma Świętego* przedstawić to, czego się nauczyłeś w danym tygodniu. *Dodatkowe wyzwanie* ma na celu zachęcić cię do głębszego zaangażowania się w Bożą misję.

WYZWANIE: W nadchodzącym tygodniu módl się codziennie, by Bóg otworzył twoje serce na świadomość, iż jesteś częścią Jego misji.

DODATKOWE WYZWANIE: Poznaj imię kogoś, kogo jeszcze nie znasz osobiście — sąsiada, współpracownika, sprzedawczyni w sklepie, kierowcy autobusu, recepcjonistki i tym podobnych osób. Zacznij się modlić za tę osobę każdego dnia.

³ Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 17.

DO DALSZEGO STUDIUM

„Plan naszego odkupienia nie został powzięty jako potrzeba chwili i nie został ułożony po upadku Adama. Był on objawieniem »tajemnicy, przez długie wieki milczeniem pokrytej« (Rz 16,25). Stanowił rozwinięcie zasad, jakie od wieczności tworzyły podwalinę tronu Bożego. Od początku Bóg i Chrystus wiedzieli o odstępstwie szatana oraz o upadku człowieka, jaki dokonał się za sprawą oszukańczej mocy odstępcy. Bóg nie zadecydował o istnieniu grzechu, lecz przewidział jego istnienie i poczynił kroki, aby przeciwstawić się tej straszliwej sytuacji. Jego miłość do świata była tak wielka, że postanowił wydać swego jednorodzonego Syna, »aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny« (J 3,16)⁴.

„Chrystus nie powiedział swoim uczniom, że ich praca będzie łatwa. (...). Jednak nie mieli pozostać sami w tej walce. Chrystus zapewnił ich, że będzie z nimi, a jeśli pójdą naprzód w wierze, wówczas kroczyć będą pod tarczą Wszechmocy. (...) Jak długo byli posłuszni Jego słowu i pracowali w łączności z Nim, tak długo nie mogli upaść. On nakazał im:

— Idźcie do wszystkich narodów. Idźcie do najdalszych krańców zamieszkanego świata i bądźcie pewni, że moja obecność będzie wam towarzyszyć także tam. Pracujcie w wierze i ufności, gdyż nigdy was nie opuszczę. Będę z wami zawsze, pomagając wam wypełniać wasze obowiązki, kierując, pocieszając, uświęcając, podtrzymując was i dając wam powodzenie w wypowiedaniu słów, które zwrócą uwagę innych na niebo⁵.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Zastanów się, co oznacza fakt, iż pierwsze słowa Boga do ludzi po ich upadku nie brzmiały:

— Co zrobiłeś?

Ani:

— Dlaczego byłeś nieposłuszny?

Ale:

— „Gdzie jesteś?” (Rdz 3,9).

Jakie pocieszenie stanowi dla nas ten fakt wskazujący na intencje Boga wobec nas?

2. Pomyśl, co to znaczy, że Bóg osobiście jako Jezus Chrystus przybył na świat, by nas zbawić. Chrystus umierający na krzyżu jest ostatecznym objawieniem Boga misji. Co mówi nam to o Jego charakterze?

3. Misja należy do Boga. On daje umiejętności i moc ludziom do realizacji zadań, które im wyznacza. W świetle tej rzeczywistości, jak możesz się uporać z poczuciem niekompetencji i lękiem, gdy myślisz o wyzwaniach związanych z ewangelizacją świata?

⁴ Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 13.

⁵ Taż, *Krzyż i miecz*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 19.